da ſũnnib otſida, Nrsti jures, kes õppind, innimesſe ihho ärratundma, haigusſeſt arro ſama, ja moistab rohto temma wasto anda. Ja kui ſiis ka ei leia abbi, ſiis kannatage, ja andke ennaſt Jummala holeks. — Juhtub teil ũks õnnetus, ſurrewad ehk äkkitſelt, ũks loom, ehk ennangi ärra, ilma et teate, mis läbbi ſe tulnud, ſiis ärge mõttelge, et teiſed ſedda teinud, waid kulage järrel, kas ſe ehk ſũndis teie omma holetusſe läbbi, kas ſe loom ehk olli ſõõtmatta ehk jootmatta, kas ſe ehk ſõi ehk jõi middagit metſas ehk kautas, mis temmale ſurma teggi, ja kui ehk ſiis ka ei leia ſũũd, ſiis moiſte, et meie ei joua keik wigga ärraarwata; agga ärge ſiiski andke eõbaussule maad ommas ſũddames. — Joſeb piim teil kokko, et wahheſt õiete wennida annab, ſiis ärge olge rummalad, ſedda teiſe woõra innimesſe ſũũks arwata, waid kandke agga hoolt, et lũpſikud ja pima-pũttid hästi puhtaks ſawad pestud, ja kui ſe ei aita, ſeſt et jo pu ſisſe ſe wigga läinud, ſiis wõtke ũsna ued pũttid pima alla; kül ſiis piim jälle lähheb heaks. — Kaub teil middagit ärra, ehk riſub warras teie käeſt, ſiis otſige omma takka, agga mitte noia jures, kes teid agga

agga petab, waid katſuge märki enne ſada, ja ſiis moija ehk kohtowannematte läbbi ſedda õiete toimetada. — Wihkage ülleũlleſe keik ebbausko, ja sage moiſilikkuks ſedda uskuma, mis Jummal käſknud, ja ſelge moistus õppetab Sedda head meelt ja moistuſt andko Jummal iſſe teile ja hoidko teid, igga kõwwera tee eeſt! —

4.

Laul.

Et ma kül ũks tallomees
Siiski mul hea põlli käes;
Keiwal järko Jummal aũnab,
Põld mul omma wilja kaũnab.

2. Tõõd ma teen hea melega,
Naeſe- laste-perrega;
Palle-higgis toiduſt ſame,
Teine teiſt ka armastame.

3. Keik meil hä-ti korda lääb,
Sũdda ikka rõmo näab;
Niid ja taplas, kurri kärra,
Jäwad meiteſi kaugel ärra.

4. Ma-

Eesti-Ma Rahvakalender 1796, lk. 32